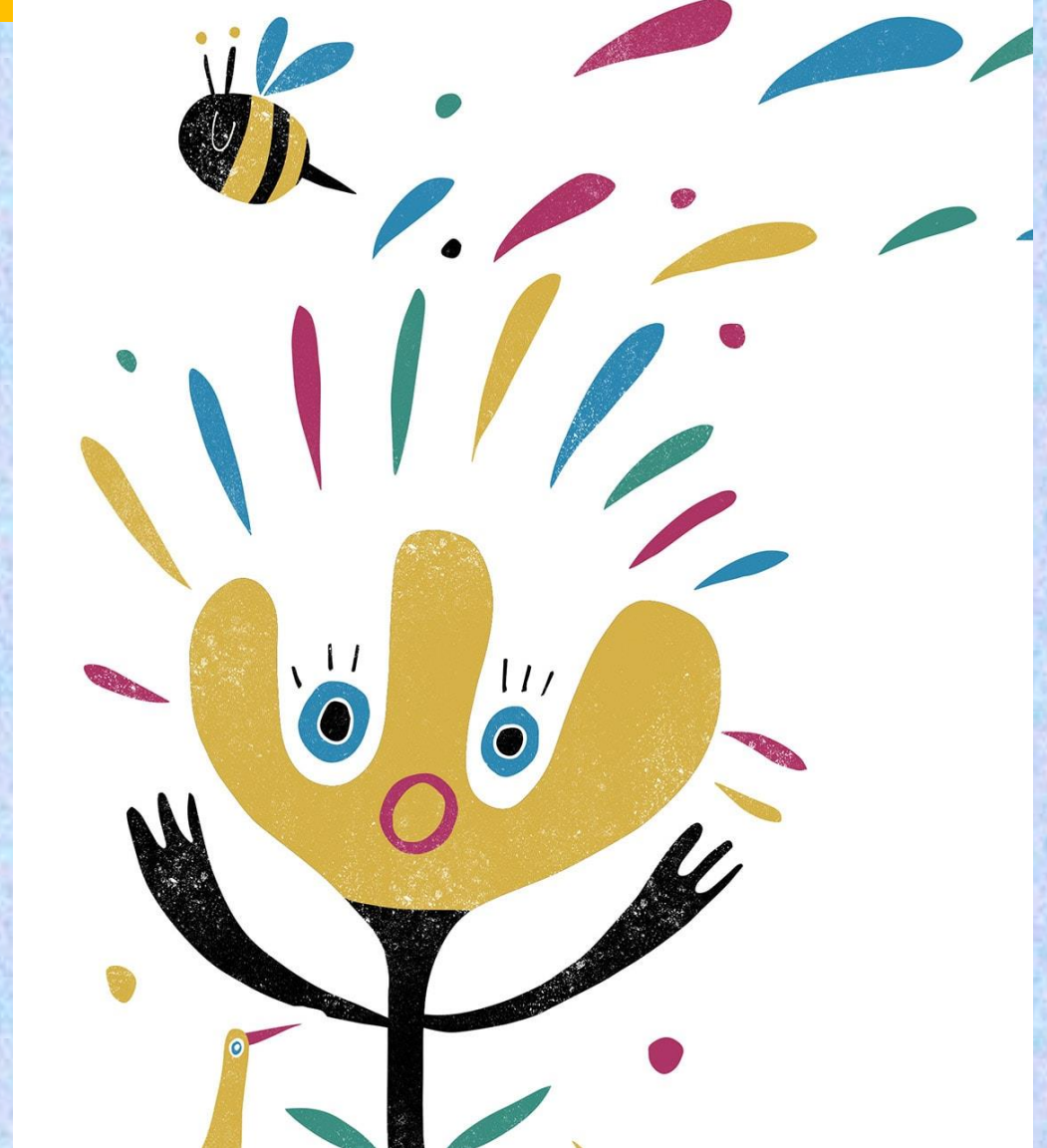

Volt egyszer egy illat

Mire utal?

Szabó Attila: Volt egyszer egy...

Olvassuk el a legújabb mesét bekezdésenként! (4. oldal)

1. Akkor még nem voltak virágok, ha hiszitek, ha nem. Csupán egyetlen virág létezett, s a láp rejtekében élt, a zombék között. Időtlen idők óta egyedül volt, és időtlen ideje ontotta sárga virágaiból az illatot a világ négy égtája felé. Csilingelve ontotta, amikor megrázta magát. És az illat nem volt rest, repült szanaszét, csiklandozta az orrokat ellenállhatatlanul. Bódított, kábított, andalított az illat, és a virág nagyon szerette, hogy bódít, kábít és andalít. Kellette magát tovább, és csilingelt hozzá sárga illatfelhőket.

Hol élt az egyetlen virág?

Milyen volt ez a virág? Mit csinált?

2. Az öregek azt mondják, akinek ez az illatfelhő rátelepedett a gallérjára, kalapjára, ne adj isten, a szívére, onnantól nyugtát nem lelte. Hányan vesztek oda az úttalan lápvidéken kóvályogva! Hányan voltak, akik ugyan hazatértek, de az étel ízetlenné vált, a simogatás, a szép szó oktalan haragra gyújtotta őket, és csak magányos sóvárgásukkal maradtak barátságban! És olyanok is akadtak, így mesélik az öregek, akik megtalálták a virágot, és életük végéig ültek előtte révületben, mozdulatlanul, akár a többi növény.

Milyen hatással van a virág az emberekre?

3. Mit sem törődve mindezzel, a virág tovább ontotta illatát. A méhek, a dongók szorgos fecsegéssel vitték hírét szerte a világban, micsoda virág, döngicsélték. A gázlómadarak messzi tájakra röppentek a sárga virág illatának, igéző bájának dicséretével. Így van ez a világban elrendezve, mondták az öregek.

Hogyan terjedt a virág híre a világban?

4. Sombereki Tódor nem adott sokat a szóbeszédre. Mit nekem sóvárgás, mit nekem a virág gallérra telepedő illatfelhője, gondolta, én bizony megszerzem magamnak, leszakítom, aztán elillatozik majd itthon a vázában. Legalább elnyomja ennek a füstös, dohos háznak a nehéz szagát. Ennyit gondolt, és felkerekedett hetedhét határra, és ment, míg el nem ért a lápvidékre. Már messziről érezte az illatot. Cuppogott lába alatt a mocsár, bekaplak, megeszlek, ezt cuppogta, de ő csak lépett zsombékról zsombékra, mígnem odaért a sárga virághoz. No, gondolta, te vagy az a hírhedt észvesztő, lélekfacsaró, rémisztő, fonnyasztó csodaszer, ami úgy mosolyog még most is, mintha csupa jószág lenne a lelke! Hát velem jössz! Azzal a sok réveteg tekintetű térdeplő emberrel, aki semmit, és határozott mozdulattal, nem lac...
Néha bizony meg kellett állnia, megrazni a tejet, hogy magához terjen, mielőtt elnyeli a mocsár, feje zsongott az illattól, a virág fájdalmas, **negédes** csilingelésétől, de Sombereki Tódort kemény fából faragták, hát hazaért. Addigra már egy regiment ember követte, mint az álmokórosok, alig tudta becsukni előttük háza ajtaját. De még az ablakok spalettáit is bezárta, mert ott is bejöttek volna a báméskodók, a kéményen is, ha le nem csúsznak a tetőről a fene nagy bódulattól.

Mit jelent a kiemelt szó?

Ki akarta megszerezni magának?

Mi történt a megbabonázott emberekkel?

5. Tódor nézte a virágot. Napokig nézte, hetekig szagolta. Íjnye, morfondírozott, hát engem is megbabonáz! Hogy van ez? Hogy lehet, hogy ami szép, az mérgezi a világot, mert annyira ártalmas, hogy az eszét veszti tőle az ember? Tűzre kell dobni! És már mozdult a keze, de nem tudta rászánni magát. Össze kell taposni! És már lépett volna a virágra, de a lába ólomnehéz lett. S a virág csak csilingelt, ontott, kérlelve, mosolyogva, gyilkosan. Sombereki Tódor egyre tehetetlenebbnek érezte magát, szíve szúrt, feje fájt.

Mi történt Tódorral, miután hazavitte a virágot?

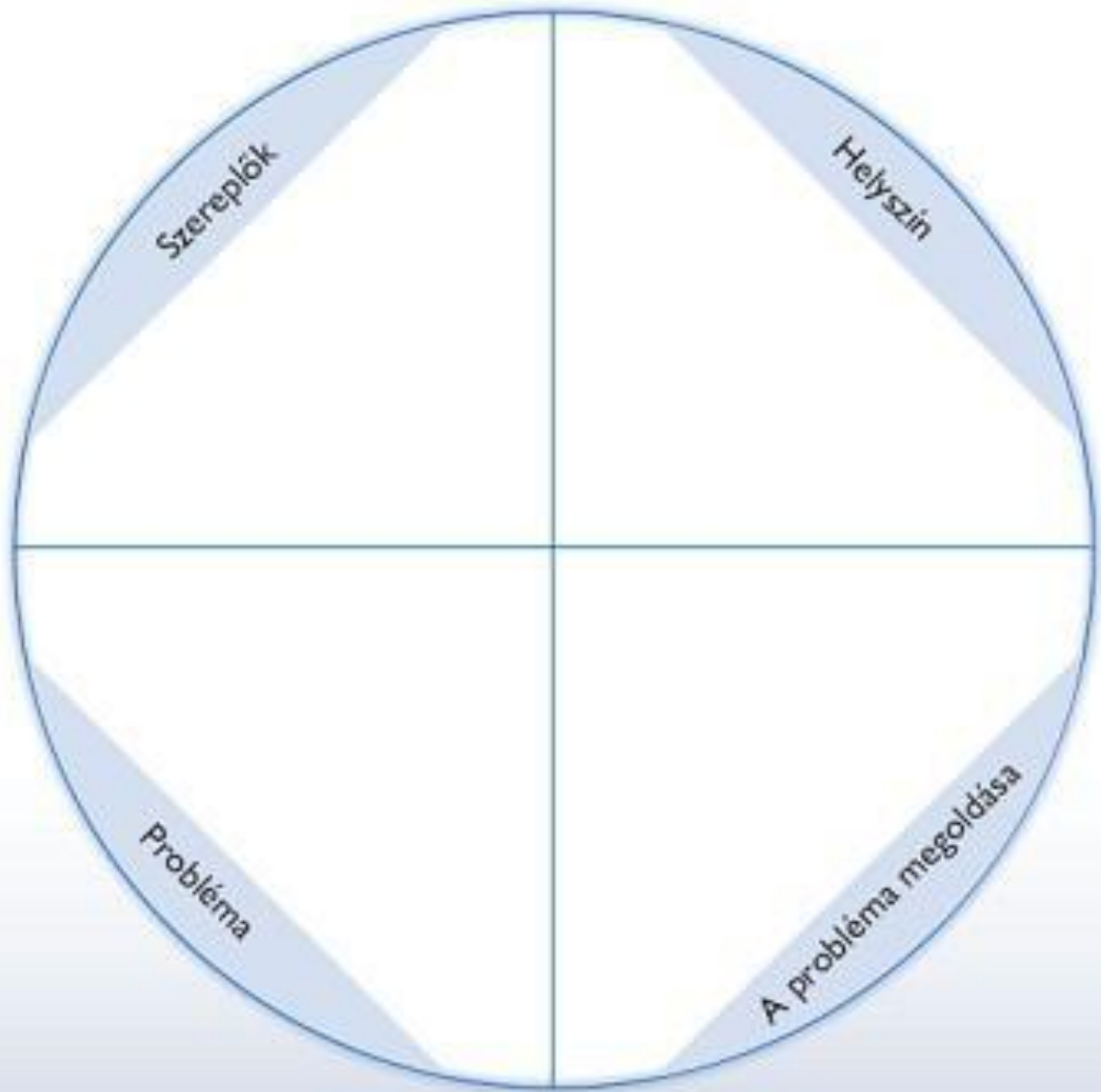
6. Aztán? Az öregek úgy beszélnek, a ház előtt ácsorgó emberek egyszer csak hazatértek... Sombereki Tódor tényleg nem lacafacázott. Maga sem tudná megmondani, mennyit ült a virágot bámulva, de egy nap felpattant, és azt mondta:
– Na, idefigyelj, te ábránd! Szép vagy, igéző tünemény. De a szépséged olyan hatalmas, hogy az már inkább fájdalom. Itt az ideje, hogy ne bódíts, ne kábíts, ne szédíts, ne facsard a szívet, hanem könnyítsd a nehezét, vidámságot adj, szemet gyönyörködtess!

Mit javasolt a virágnak Tódor?

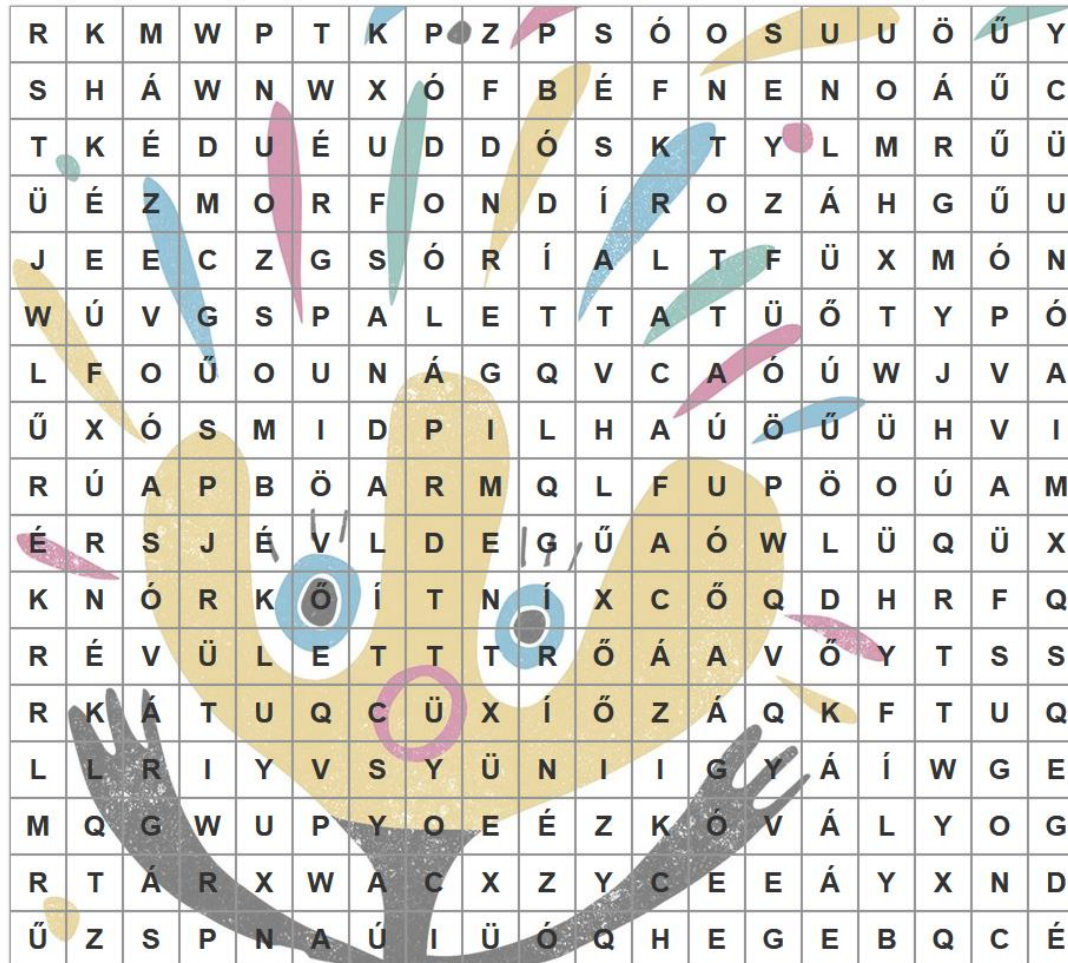
7. Azzal kinyitotta az ablakot, és millió apró darabra tépve szélnek eresztette a sárgán csilingelő virágot. Akkor történt, hogy az alélt bámészkodók, mintha rossz álomból ébrednének, megrázták magukat, és hazatértek. A kertekben, az út szélén, a réteken, erdőkben, patak partján pedig ezer és ezer tündöklő virág **sarjadt**. Halk csilingeléssel, szelíd illattal oszlatva a világ örökösen sóvár szomorúságát.

Mit gondolsz Tódorról?

Mit jelent a kiemelt szó?

Töltsd ki a vázlatkört!

1. _____
mocsár
2. _____
ablakra szerelt, ráhajtható,
elsötétítő deszkatábla
3. _____
kábit, szédít az illat
4. _____
álmodozásba ringat
5. _____
töpreng
6. _____
hadsereg
7. _____
mocsárból kiemelkedő
növénycsomó
8. _____
teketóriázik, vacakol
9. _____
önkívületi állapot
10. _____
bőven árasztotta magából
11. _____
vágyakozás
12. _____
szédül, bolyong

Keresd ki a szövegből
a kifejezéseket és
húzd alá!

Karikázd be, hogy melyik
bekezdésben taláztad meg!

Számold meg milyen
sorrendben szerepeltek a
mesében a kifejezések!

megszerzem magamnak	1 2 3 4 5 6 7	4
egyetlen virág létezett	1 2 3 4 5 6 7	1
tényleg nem lacafacázott	1 2 3 4 5 6 7	7
ezer tündöklő virág sarjad	1 2 3 4 5 6 7	9
nyugtát nem lelte	1 2 3 4 5 6 7	2
kitépte a virágot	1 2 3 4 5 6 7	5
millió apró darabra tépve	1 2 3 4 5 6 7	8
vitték hírét szerte a világba	1 2 3 4 5 6 7	3
egyre tehetetlenebbnek érezte magát	1 2 3 4 5 6 7	6

Meséld el a történetet az aláhúzott kifejezések segítségével!

Rajzold le milyennek képzeled az egyetlen virágot!

